

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante OT

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

cū Catho. ridiculus somniauit Vgu. sed grecū
magis est vocabulū a πορθητός: qd est freitū
deriuatū. vnde actm grecū protulit. luue. cum
dixit sary. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret. Porth/
mea. idest portus fieri portitorem
Portula. Reg. in dic. porta.
Portus. Require ibidem.

Possetur. Require in dictione potestur.
Positus hui⁹ positus. & hęc positio dici p̄t. Qui.
in Fastis. Terra trib⁹ scopulis vastū pcurrit in
æquor. Trinacris: a positi nomē adepta loci.
Positio. Regre in dictōe positus
Postica. Require i dic. posticum

Posticū ostium dī in posteriori pte ædific. & p/
ducit sū syl. Hora. in epist. Atria seruanti postū
co falle clientē. Vgu. dicit posse declinari b po/
sticū. sed mēdosum est qd affert exēplū. Cōpe/
rit etiā postic⁹ ca cū: sū syl. pari mō. pducta. et
si Vgu. correptā esse tradiderit. Persi⁹. Occipiti
cæco posticæ occurrite sannæ. Auso. Pueris
veneris postico vulnere fossor. Postica vt feri/
bit Fest⁹: q post nos sū: q y o antica dicunt: &
sinistrā posticā: dextrā anticā vocam⁹. sic ea cæ/
li pars: q ad septentrionē est: postica. q y o ad me/
ridiē sole illustrat antica noia ē. Itē linea i agris
diuidēdis ab oriēte ad occasum spectās post ca
Postic⁹. Reg. in dic. posticū. (appellat. hęc ille

P ante OT

Poteratur. Require in dictione potestur

Poteste. Require in dictōe potestur

Potestur p pot: poterat. p poterat. posse p pos/
set. potesse p posse ant q protulerūt: test b Dio/
me. & Noni. Pacuui⁹. Si q potestur inuestigari
via. Enni⁹. Nec retrahi potestur iperis. Lucre.
li. ij. Qd tñ expleri nulla rōne potestur. Coel⁹
annaliū. i. Cur sine piculo bellū geti poterat.
Claudi. qdri. li. i. Cū nō posset decerni veri⁹ pu/
tare victoria esse. Lucreti⁹ lib. præfaro. Quod
si forte aliquis credit grauiora potesse

Potior teris tertia. & potior tiris q̄ta piug. dedi/
nari p̄t: teste Prif. Vir. li. gnei. iij. Vi potiri: quid
nō mortalia pectora cogis. Auri sacra fames.
Qui. in Fastis. Mars videt hanc: visamq; cupit:
ponitq; cupita. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres:
nec plebes pane poti⁹. Et licet Prif. dicat: q a q̄r/
ta piug. infinitū legi⁹. b est potiri. Cōperit tñ a
tertia infinitū poti: teste Marcel. q & Pacuui. re/
fert dixisse. Adhuc sceptriū patiunt poti: qd ver/
bū tā actō q grō & abltō iungi p̄t. et si Alexan/
der cū abltō tñ p̄strui tradat: dicēs. Dignor cū
potior: fūgor: vescor: fruor: vtor. Et careo: iun/
go: casu immodo sexto. gneia dignior: fūgor
fruor. de gbo differuim⁹. Vtor & vescor: de q/
bus suis locis videbim⁹: tā actm q abltm expo/
stulār. Cice. ad Lentu. Qd hi q potiunt rez p/
staturivident. Terē. i Adel. Patria poti⁹ cōmo

da & cōe ybum esse videt. Ouidi. Met. x. Nec
sum potiēda nisi inquit. Dicta prius cursu.
Potis pote adiectm est: testib⁹ Donato in Teren.
& Prif. tractatu de adverbio. & li. vi. Vñ Persi/
us ait. Qui potevis dicā nugaris cū tibi calue. i.
qūo possibile. At y o Lucil. substantiū protulit:
cū dixit li. v. Cōturbare aīam potis est quod/
cunq; adorit. Nam si adiectm faceret pote: di/
xisset: non potis. q autem neutro cōiunxit: hoc
& in multis alijs fieri cōsuevit.

Poto potas: facit in p̄terito potui & potus sum
teste Priscia. Teren. in Ecyra. Quod magis cū
virgine vna adulescēs cubuerit plus potus.

P ante RA

Prandeo prandes facit in p̄terito prandi & pran/
sus sum: teste Prisciano.

Prandium a græco trahitur: auctore Pompeio.
P ante Ræ

Præcoquus. Require in dictione Præcox

Præcox grō p̄coctis: triū gener⁹: cū æ diph. & p/
coquus: p̄coqua: p̄coquū in vna fcatōe dici p̄t
Enni⁹ annali. vi. Præcox pugna est. Lucil. li. iij.
Aspera atq; p̄cox est fuga. Neuius. Huic puel/
lę p̄cox libido ē. Mar. V lia maternis fueram⁹
p̄coqua ramis. i. imatura vel añ tēpus matura

Prædo. Require in dictōe prædor.

Prædor daris cū æ diph. depo. est ybū. qd tamē
Probus tradit esse cōe. & actiū passiuūq; p̄t
lit Hiero. in Esaiā in initio capi. xxxij. ait. Veli/
q prædaris: nōne & ipse p̄daberis. et Grego. in
Homel. de yginib⁹: Dē p̄dari ingt desiderat: q
thesaur⁹ publicæ in via portat. veteres tñ teste
Prif. etiā prædo das protulere. qd & Hiero. vsur/
pauit: cū in ludich cap. ij. dixit. Prædauitq; oēs
filios tarsis. Et paulopost. Et p̄dauit oēm locu
plerationē eoz. Ioseph⁹ li. antiq̄ratū. xij. c. xix.
Gazeis irat⁹: quū Ptolemæū auxiliatorē cōuo/
cassent: ciuitatē obsedit: puinciāq; ipoz dep̄da
Præhēdo & prædo dici p̄t. & facit in p̄tō (uit.
p̄hendi siue p̄didi: teste Prif. dicēte etiā Luca. li.
la tā nixu q præderat hæ sit. sed & p̄didi for/
mar p̄teritū aucte diui Hiero. hois: vt opinor:
q fuit Lucan⁹ cū Prif. doctōris: q i Ioāne. c. vi.
sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil
p̄diderūt. Et paulopost. Afferte de piscib⁹ q̄s
p̄didistis nūc. & forte Luca. p̄ syncopā prede/
rat p̄p̄diderat protulit. Sicut p̄ v̄didisti Mar.
v̄didisti dixit. Ait em. v̄didisti Labiane tres agel/
los. Emisti Labiane tres cingdos. tñ et p̄didi/
sti protulit Sta. fil. i. dicēs. Cœptiq; labor⁹ v̄di/
Prglio. Reg. in dic. p̄rior. (si portus

Prælior præliaris cū æ diph. depo. est verbum.
Sed & prælio prælias veteres protulerūt: teste
Martia. q & Ennium refert dixisse in Achille.
Ita mortales inter sese pugnant: præliant.
Prælium. Require in dictione prælum